

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: فرید پرواز
برگردان از: مهدی رحمانی
۲۱ اگست ۲۰۱۳

بیانیه سوسیالیست های انقلابی مصر:

نه به نام ما!

در واکنش به فراخوان ارتش مصر به مردم برای شرکت در تظاهرات روز جمعه (۲۶ جولای) علیه اخوان المسلمین]

اخوان المسلمین برای تعمیق انقلاب سرنگون شد، نه برای تثبیت رژیم.

فارغ از... جنایاتی که اخوان المسلمین در دفاع از قدرت خویش و به نام مذهب، علیه مردم و قبطی‌ها مرتکب شده است، ما هرگز اعتبار/اقتدار خود را به فرمانده نظامی «السیسی» تقدیم نمی‌کنیم. ما با امتناع از حضور در خیابان در روز جمعه، چک سفیدی برای یک کشتار جمعی دیگر پیشکش [ارتش] نمی‌کنیم.

اگر «السیسی» ابزارهای قانونی برای آنچه ما می‌خواهیم را در اختیار دارد، چرا مردم را به خیابان‌ها می‌خواند؟ آنچه او می‌خواهد یک فراندوم مردمی برای لاف زنی در نقش قیصر است و قانون [فعلی] او را باز نخواهد داشت.

بله، اخوان المسلمین در دوره حکومت خود باعث رنج توده‌ها شد و امروز نیز از سوی این جریان شاهد بازگشت تحریکات تروریستی در «سینا» و «الاریش»، و نیز حملات علیه مردم ساکن در «مانیال» و «النهدا» هستیم. تا این زمان ارتش نیازی به کسب «مجوز» برای رسیدگی به این اعمال تروریستی نداشته است، چرا که ابزارهای قانونی برای انجام این کار و سایر اقدامات [مشابه] را در اختیار دارد. اما ارتش چیز دیگری می‌خواهد؛ می‌خواهد با بسیج مردمی، پشتوانه‌ای برای افزایش انسجام دولت و طبقه حاکمی که تحت هدایت آن [ارتش] قرار دارد دست و پا کند.

ارتش می‌خواهد یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های کنونی انقلاب، یعنی آگاهی توده‌ها از نقش سرکوبگر دستگاه دولتی و خصومت شدید آنان نسبت به این سرکوبگری را محو و نابود کند. می‌خواهد این دروغ را جا بزند که «ارتش، پولیس و مردم [اجزای] یک دست واحدند». ارتش می‌خواهد مردم را به تبعیت از خود به خیابان‌ها بکشاند، آن‌هم فقط یک سال پس از زمانی که توده‌ها فریاد می‌زدند «مرگ بر حکومت نظامی».

مقصود نهائی آن‌ها بازگرداندن "ثبات" است، که ترجمان آن چیزی نیست جز بازگشت نظم، و بازگشت رژیم [سابق]. آنها می‌خواهند به انقلاب خاتمه بدهند و از اخوان المسلمین برای همین منظور استفاده خواهند کرد. اخوان المسلمین فقط در طی همین یک سال حضورش در قدرت، همگان را [از درک موقعیت] منحرف کرده و از عملکرد خود بیزار ساخته است: از دولت سابق، ارتش و پولیس آن، تا طبقه حاکم، طبقه کارگر و فرودستان، قبطی‌ها و [حتا] احزاب سیاسی و سازمان‌های انقلابی. شکست اخوان المسلمین حتمی بود و مردم سقوط مرسی را پیش‌تر و حتی قبل از آن که در ۳۰ جون به خیابان‌ها بریزند، جشن گرفته بودند.

تشکیلات ارتش که بیش از دو سال خود را متحد اخوان می‌دید، پس از ناکامی اسلام‌گراها در بسیج اجتماعی و افزایش خشم خیابانی، دست از این اتحاد شست. از این رو فرصت را برای خلاصی از مرسی و مسدود کردن مسیر تکاملی جنبش انقلابی و جلوگیری از تعمیق آن معتنم یافت.

آنها می‌خواهند با خلاصی از اخوان المسلمین، این جنبش را به مسیری "امن‌تر" هدایت کنند تا [بتوانند] نظام سابق را باز گردانند. این ستراتی می‌خواهد متحدان و نزدیکان رژیم سابق، و پولیس و ارتش آن را از درگاه دادگاه مبرا کند، حال آن که جنایات‌های آنان به برگه اتهامات اخوان المسلمین افزوده می‌شود.

بالتر از همه، آنها ادعا می‌کنند که آنان همچنین عامل/مسئول انقلاب ۲۵ جولای بوده‌اند. ما نمی‌خواهیم مرسی را به خاطر قتل شهدای پورت سعید و سایر شهرها در دادگاه بیابیم. چون دستگاه پولیس مبارک/مرسی مسئول این جنایات بوده است. مهم‌ترین چیز گشودن درهائی است که با معاهده مرسی [با ارتش] بسته شده است؛ یعنی اجرای عدالت در رابطه با شهداء.

مرسی این جنایات‌ها را با همراهی ارتش، پولیس و نیز [بازمانده] دولت مبارک مرتکب شده است. پس همه آنها باید با هم محاکمه شوند. اعطای اختیار کامل به نهادهای سرکوبگر دولت سابق برای رفتار دلخواه با شرکای جرم دیروز خود، در واقع دست آنها را برای سرکوب تمام مخالفان آتی خود باز می‌گذارد.

آنها تمام جنبش‌های اعتراضی، اعتصابات کارگری، تحصن‌ها و تظاهرات‌های مردمی را سرکوب خواهند کرد. ما نمی‌توانیم فراموش کنیم که تمام جنایاتی که اخوان المسلمین در سراسر کشور مرتکب شده‌اند، زیر نظر پولیس و ارتش انجام شده است، بی‌آن که این دو نهاد هیچ مداخله‌ای برای حفاظت از جان معترضان و مردم انجام بدهند.

فارغ از این که هر یک از شرکت‌کنندگان در تظاهرات روز جمعه [۲۶ جولای] چه فکری در سر داشته باشند، به خیابان رفتن توده‌ها در این روز به انقلاب [ما] آسیب خواهد رساند.

دادن مجوزی عمومی به ارتش برای نابود سازی اخوان المسلمین، ناگزیر به تحکیم رژیمی منتهی خواهد شد که انقلاب به هدف سرنگونی آن به وقوع پیوست. ما باید سقوط اخوان المسلمین را دستمایه تعمیق انقلاب قرار دهیم، نه پشتیبانی از رژیم حاکم.

برای این که قاطع‌ترین پاسخ را به اقدامات خشونت‌آمیز اخوان المسلمین بدهیم، ما باید در سطحی مردمی و سیاسی با آنان برخورد کنیم.

ما باید کمیته‌های مردمی تشکیل دهیم تا از خود در مقابل حملات اخوان دفاع کنیم و از انقلاب خود محافظت کنیم؛ انقلابی که تا پیش از سرنگون شدن رژیم سابق فروکش نخواهد کرد: تا دستیابی به نان، آزادی و برابری اجتماعی، و مجازات همه قاتلان شهداء.

توسط: پراکسیس--mere |Se 2013 July 26